

Sự tốt lành của miền đất—thực phẩm

Đọc Kinh văn: Côi. 1:12; Xuất. 3:8; Phục. 8:7-10; 26:9

I. Là Đáng có vị trí tối thượng và bao-hàm-tất-cả, Christ là phần được chia của các thánh đồ—Côi. 1:12:

- A. Phần được chia chỉ về phần di sản, được minh họa bởi phần chia miền đất tốt tươi Canaan được ban cho con dân Israel làm di sản—G-suê 14:1.
- B. Phần được chia của tín đồ Tân Ước không phải là một miền đất vật lí mà là Đáng Christ bao-hàm-tất-cả là Linh ban-sự-sống—Côi. 2:6-7; Ga. 3:14; 5:16; La. 8:4:
 - 1. Những phong phú của miền đất tốt tươi hình bóng cho những phong phú không thể dò lường của Christ trong các phương diện khác nhau là sự cung ứng dư dật cho tín đồ Ngài trong Linh Ngài—Phục. 8:7-10; Êph. 3:8; Phil. 1:19.
 - 2. Bởi vui hưởng những phong phú của miền đất, tín đồ trong Christ được xây dựng nên Thân thể của Christ là nhà của Đức Chúa Trời và vương quốc của Đức Chúa Trời—Êph. 1:22-23; 2:21-22; 1 Ti. 3:15; Mat. 16:18-19; La. 14:17.
- C. Vì chúng ta được kết hiệp cách thực tiễn với Christ là thực tại của miền đất tốt tươi và đang vui hưởng những phong phú của Ngài nên mắt Đức Chúa Trời liên tục nhìn vào chúng ta khiến chúng ta vui hưởng hiện diện của Đức Chúa Trời và làm chúng ta trở thành đối tượng mà Ngài quan tâm—Phục. 11:12; Khải. 1:14; 5:6; 2 Sứ. 16:9; Thi. 32:8.

II. Mục đích kêu gọi của Đức Chúa Trời là đem dân được chọn của Đức Chúa Trời vào trong sự vui hưởng Đáng Christ bao-hàm-tất-cả, được hình bóng bởi miền đất tốt tươi đượm sữa và mật—Xuất. 3:8; 1 Cô. 1:2, 9:

- A. Sữa và mật, là sự hòa quyện của cả sự sống động vật lẫn sự sống thực vật, là hai phương diện thuộc sự sống của Christ—phương diện cứu chuộc và phương diện sản sinh—Phục. 8:8; 26:9; đc. Gi. 1:29; 12:24:
 - 1. Phương diện cứu chuộc của sự sống của Christ là vì sự cứu chuộc pháp lí của chúng ta, và phương diện sản sinh của sự sống của Christ là vì sự cứu rỗi hữu cơ của chúng ta—1:29; 12:24; Khải. 2:7; 22:14; La. 5:10.
 - 2. Các biểu trưng trên bàn Chúa tượng trưng cho phương diện cứu chuộc và sản sinh của sự sống của Christ cho sự cứu rỗi trọn vẹn của Đức Chúa Trời; do vậy, miền đất tốt tươi đã trở nên một bàn, một lễ tiệc để chúng ta vui hưởng—Mat. 26:26-28; 1 Cô. 10:16-17.
- B. Bởi vui hưởng Christ là miền đất đầy sữa và mật, chúng ta sẽ được cấu tạo Ngài là sữa và mật—"Cô dâu Ta ơi, môi nàng nhỏ mật ong tươi; Mật ong và sữa ở dưới lưỡi nàng"—Nhã. 4:11a; 1 Phi. 2:2; Thi. 119:103.

III. Miền đất tốt tươi là miền đất lúa mì, hình bóng cho Jesus bị giới hạn, Đáng đã nhục hóa, chịu đóng đinh và chịu chôn—Phục. 8:8; Gi. 12:24:

- A. Giữa những hoàn cảnh làm chúng ta bị giới hạn và đè nén, chúng ta có thể kinh nghiệm Chúa là hạt lúa mì—cc. 24-26a; Khải. 1:9; Công. 16:7:
 - 1. Khi tiếp xúc Chúa trong những tình cảnh bị giới hạn và kiểm chế, chúng ta sẽ nhận thức rằng Ngài là Đức Chúa Trời vô hạn đã trở nên con người hữu hạn và có quyền năng ở trong Ngài để mang vác mọi loại giới hạn—Phil. 4:13.
 - 2. Christ là sự sống của chúng ta đang ở trong chúng ta như là hạt lúa mì để sống đời sống của Đáng nhục hóa, tức Đáng chịu giới hạn; Ngài là sự sống của chúng ta để làm chúng ta sẵn sàng chịu giới hạn, chết và được chôn—Côi. 1:27; 3:4.

3. Nếu tiếp xúc Chúa, chúng ta sẽ kinh nghiệm Ngài là hạt lúa mì, và trong Ngài chúng ta sẽ hài lòng với hoàn cảnh của mình—Phil. 4:11-12.
- B. Paul tự xem mình là tù nhân của Christ Jesus; về bên ngoài, Phao-lô bị giam trong nhà tù vật lí nhưng thật ra, ông bị tù trong Christ—Êph. 3:1; 4:1.
- C. Cuối cùng, mỗi người yêu trung tín của Christ sẽ bị tù không chỉ bởi Christ mà còn trong Christ; càng yêu Ngài, chúng ta sẽ càng ở trong Ngài đến mức độ Ngài trở thành nhà tù của chúng ta, nơi chúng ta có thể vui hưởng Ngài đến cực điểm—Phil. 4:4.

IV. Miền đất tốt tươi là miền đất lúa mạch, hình bóng cho Đấng Christ phục sinh—Phục. 8:2:

- A. Vì lúa mạch chín sớm nên nó là những trái đầu mùa trong mùa gặt—một hình bóng về Đấng Christ phục sinh—1 Cô. 15:20; Lê. 23:10.
- B. Là trái đầu mùa, Christ đã trở thành bánh sự sống; do đó, những ổ bánh lúa mạch tượng trưng cho Christ trong sự phục sinh là thực phẩm cho chúng ta—Gi. 6:48; Phục. 8:9a:
 1. Số năm tượng trưng cho trách nhiệm; điều này hàm ý rằng Đấng Christ phục sinh có thể mang vác trách nhiệm.
 2. Khi ăn Christ là những ổ bánh lúa mạch, chúng ta trở nên một ổ bánh lúa mạch để cho người khác ăn Christ mà chúng ta đã kinh nghiệm—đc. Quan. 7:13-14.
- C. Để kinh nghiệm lúa mì, tức Jesus bị giới hạn, chúng ta cần áp dụng lúa mạch, tức Đấng Christ không bị giới hạn; chúng ta bước theo Jesus bị giới hạn trong quyền năng của Đấng Christ phục sinh—Hê. 13:12-13.
- D. Chúng ta có thể làm mọi sự trong Đấng thêm sức cho chúng ta vì Ngài là Đấng Christ phục sinh và không bị giới hạn—Phil. 4:13.

V. Miền đất tốt tươi là miền đất cây nho, tượng trưng cho Đấng Christ hi sinh, tức Đấng Christ đã hi sinh mọi sự của Ngài, và từ sự hi sinh ấy, Ngài sản sinh rượu mới để làm vui vẻ Đức Chúa Trời và con người—Phục. 8:8; Quan. 9:13; Thi. 104:15a:

- A. Christ là Đấng sản sinh rượu, hi sinh chính Ngài để sản sinh rượu làm vui vẻ Đức Chúa Trời và người khác; nếu chúng ta tiếp xúc Đấng Christ được hình bóng bởi cây nho và kinh nghiệm sự sống chịu hi sinh của Ngài thì Ngài sẽ thêm năng lượng cho chúng ta để sống một đời sống hi sinh, sản sinh rượu để làm người khác và Chúa vui mừng—La. 12:1; Êph. 5:2; 2 Cô. 1:24.
- B. Trong chính mình, chúng ta không thể sống đời sống hi sinh, vì sự sống của chúng ta là sự sống thiên nhiên, sự sống ích kỉ—Gióp 2:4; Mat. 16:25:
 1. Nếu chúng ta tiếp xúc Chúa và kinh nghiệm sự sống hi sinh của Ngài, Ngài sẽ thêm năng lượng và làm chúng ta mạnh mẽ để hi sinh cho Đức Chúa Trời và cho người khác—Phil. 4:13; La. 12:1; Êph. 5:2.
 2. Càng kinh nghiệm Christ là cây nho với sự sống hi sinh của Ngài, chúng ta sẽ càng được thêm năng lượng để hi sinh chính mình hầu làm Đức Chúa Trời và người khác vui mừng:
 - a. Chúng ta sẽ “say” vì vui mừng, nhận thức rằng người vui mừng nhất là người mà không ích kỉ nhất.
 - b. Chúng ta sẽ đem sự vui mừng đến cho những người tiếp xúc chúng ta và chúng ta sẽ đem sự vui mừng đến cho Đức Chúa Trời—2 Cô. 1:24; 5:13a.

VI. Miền đất tốt tươi là miền đất cây vả, tượng trưng cho sự ngọt ngào và thỏa mãn của Christ là sự cung ứng của chúng ta—Phục. 8:8; Dân. 13:23; Quan. 9:11:

- A. Phao-lô là gương mẫu của một người kinh nghiệm và vui hưởng sự ngọt ngào và thỏa mãn của Christ như là sự cung ứng của ông—Phil. 1:7, 18-19; 2:17-18; 3:1; 4:4, 10-13.
- B. Dù khao khát của Phao-lô là rời đi và ở cùng Christ nhưng ông sẵn lòng ở lại trong xác thịt vì cơ sự trưởng tiến và niềm vui của đức tin trong thánh đồ—1:21-26:

1. Qua Phao-lô là kênh dẫn mà thánh đồ có thể kinh nghiệm Christ, có sự trưởng tiến và niềm vui của đức tin—c. 25.
 2. Ngày nay có nhu cầu cấp thiết về các kênh dẫn cung ứng; nếu thánh đồ muốn kinh nghiệm Christ thì phải có ai đó phụng sự như một kênh dẫn cung ứng.
- C. Phao-lô là người dự phần ân điển, và ông rất vui mừng trong Chúa; ông vui mừng trong Chúa và sự vui mừng của ông không suy giảm khi thời gian trôi qua—c. 4; 2:2; 3:1; 4:4, 10.
- D. Qua Thân thể, Phao-lô nhận được sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ; ân điển là Đức Chúa Trời trong Christ như sự vui hưởng được truyền tải vào chúng ta qua sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ—1:19; 4:23.

VII. Miền đất tốt tươi là miền đất cây lựu, hình bóng cho sự đầy đủ của sự sống, sự dư dật và vẻ đẹp của sự sống, và sự biểu lộ những phong phú của sự sống—Phục. 8:8; Xuất. 28:33-34; 1 Vua. 7:18-20:

- A. Quả lựu và chuông vàng ở viền áo của thầy tế lễ thượng phẩm là điều tượng trưng cho Hội thánh—Xuất. 28:33-34.
- B. Hội thánh nên đầy sự sống trong nhân tính; đây là ý nghĩa của quả lựu làm bằng vải lanh.
- C. Hội thánh có nhân tính để biểu lộ sự đầy đủ của sự sống và cũng có thần tính để giống tiếng chuông vàng:
1. Sự đầy đủ của sự sống được biểu lộ trong nhân tính của Hội thánh, nhưng tiếng cảnh báo được biểu lộ trong thần tính của Hội thánh (chuông vàng) —c. 35.
 2. Chúng ta trước hết có sự biểu lộ thuộc sự đầy đủ của sự sống, rồi chúng ta có sự giống tiếng chuông vàng, tức là sự phát ngôn từ thần tính của Hội thánh.
 3. Vẻ đẹp sự sống được biểu lộ trong nhân tính của chúng ta và sự giống tiếng thần thượng từ chuông vàng là dấu hiệu của một nếp sống Hội thánh đúng đắn.
- D. Hai trăm quả lựu vòng quanh đầu ở đỉnh trụ trong đền thờ tượng trưng cho sự biểu lộ những phong phú của sự sống—1 Vua. 7:18-20; 2 Sử. 3:15-16; Giê. 52:22-23; Khải. 3:12:
1. Những người phán xét chính họ (đồng thiếc) và xem mình không là gì cả sẽ có thể mang vác trách nhiệm cách trọn vẹn giữa hoàn cảnh rối rắm phức tạp (những tấm lưới kiểu ô vuông và những vòng hoa kiểu dây xích) vì họ không sống bởi chính họ nhưng bởi đức tin trong Đức Chúa Trời (việc trang trí bằng hoa huệ); vậy nên họ biểu lộ những phong phú của sự sống gấp hai trăm lần hơn (trái lựu)—1 Vua. 7:15-22.
 2. Trong mỗi một trăm trái lựu thì có 96 trái lộ ra và bốn trái bị che phủ—Giê. 52:22-23:
 - a. Sự biểu lộ những phong phú của sự sống là trọn vẹn đòi đòi, trong sự tươi mới của sự phục sinh, và trong Linh.
 - b. Sự kiện mỗi một trăm trái lựu có bốn trái được giấu kín hàm ý rằng bản thể thiên nhiên, tức sự sống thiên nhiên của chúng ta, và bản ngã của chúng ta phải được giấu kín.
 - c. Khi bản thể thiên nhiên của chúng ta biến mất thì chúng ta có 96 quả lựu, tức sự biểu lộ phong phú về sự sống của Christ trong thực tại của không khí thuộc linh.

VIII. Miền đất tốt tươi là miền đất cây ô-liu, hình bóng cho Christ là Đấng được đầy đầy với Linh và xúc dầu bằng Linh—Phục. 8:8; Xa. 4:12:

- A. Dầu của cây ô-liu, hình bóng cho Thánh Linh, được dùng để tôn trọng Đức Chúa Trời và con người—Quan. 9:9; đc. 1 Sa. 2:30:
1. Chúng ta không thể phụng sự Chúa hoặc giúp đỡ người khác mà không có Thánh Linh—Công. 6:3.

2. Để phụng sự Chúa và giúp đỡ người khác, chúng ta phải được đầy dẫy Linh; chỉ khi đầy dẫy Linh, chúng ta mới có thể tôn trọng Đức Chúa Trời và người khác.
- B. Khi cung phụng Christ cho người khác, cung ứng dầu cho họ, chúng ta đang cung ứng Đức Chúa Trời (vàng) cho họ—Xa. 4:11-12:
1. Tất cả chúng ta nên là cây ô-liu mà từ chúng ta trút đổ Đức Chúa Trời vào trong người khác.
 2. Bằng cách này, những người có nhu cầu sẽ được cung cấp dầu bởi những người là cây ô-liu mà từ đó Đức Chúa Trời tuôn chảy ra.
- C. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta là những cây ô-liu, không trong cảm nhận mình là những cây riêng lẻ nhưng trong cảm nhận mình là những nhánh của Christ, tức cây ô-liu duy nhất—cc. 11-12:
1. Dù Christ là cây ô-liu duy nhất nhưng ra từ Ngài mà sinh ra nhiều nhánh, nhiều chồi; những nhánh hay chồi này là nhiều cây ô-liu trên đất ngày nay.
 2. Là các nhánh thuộc Christ, cây ô-liu duy nhất, chúng ta cần cung ứng cho người khác dầu, tức là Linh, hầu họ được làm cho sống động vì chúng có độc nhất của Đức Chúa Trời.